

דיני לולב סימון תרמ"ה

(מה שנכתב כאן מוחדר, בגיןו, ופסול, הינו מהודר הלכתי, ולא הידור של נוי, או הידור של "עדיף")

ישיבת העלים על שידרת הלולב:

מהוודר	בינוי	פסול
א. כשהעלים של הלולב שכובים אחד על השני צמוד לשדרה של הלולב, גם אם אינם דבוקים יחד, העיקר שייחו שכובים אחד על השני בili אוויר ביניהם, ולא מעכבר או משנה בהידור מה שבזמן הנענו הם מתפרדים מהשדרה על ידי התנועה, וכל זה די ברוב העלים של הלולב (המ"מ בשם מקצת הגאונים, רמ"א בשם המ"מ והר"ן כי шибיאר המשנה ברורה בס"ק ג, וכן המאמר מרדכי הביבורי יעקב ונחר שרלום, והב"ח והפרישה כתבו שם יש אוויר ביניהם יש הידור לאגדם, הינו שע"י אגד היה מהודר) ולבי שני עלים עלינוים שבראש הלולב יש שיטות שמצריכים שהיוו דבוקים משם וזה רשות בטבלה הבאה שבunning עלים של הלולב.	א. כשהעלים של הלולב (רוב העלים) שכובים אחד על השני צמוד לשדרה של הלולב אך יש קצת אוויר ביןיהם גם כשלא מנגע (אםנס דעת הט"ז שבאופן זה הרוי על הלולב בלבד). ב. אם יש לאדם כמה לולבים, אחד שככל עליו מצד אחד, ואחד שעלה היחיד שלו עליה מעיקרו ועד ראשו (בשוני צדי) השדרה), ואחד שאין תיומת לעליו, יש מי שמתייר לבך אם יטול יותר מאחד מהם, ויש אוסרים (הב"ח הביא ששלשות פסולים וזאי יכול לבך, והביבורי יעקב כתוב שהשוש"ע הסתפק כמו ההלכה וכך אם נוטל שלשתם או שניים מהם יכול לבך). ג. לולב שככל עליו הם רק הצד אחד של השדרה (רש"י), לולב DSLICK בחד הוצאת). ד. לולב שעלה שלו עליה מעיקרו ועד ראשו (הרא"ש הביא דברי הרבר שר שלום בביאור לולב DSLICK בחד הוצאת).	א. לולב שנתקשו עליו כמו ענפים של עץ שעומדים מתח השדרה ולא חופים אותו בשכיבת (נפרצו עליו כפי שהביא הטעו שיטת רשי"י, והר"ן הביא שישיטת הרוי"ף הרמב"ם ורש"י הם אחד). ב. לולב שנעקרו עליו למגרי מהשדרה ואין מחוברים אלא על ידי אגדה (תוספות, רא"ש, ורבינו ירוחם למדו שכך דעת רשי"י בפירושו הגמורא, ומרי שחולק שלא כן דעת רשי"י מ"מ ועוד מודה לנעם הדין, אםנס התוספות והרא"ש פירשו נפרצו עליו הינו שפרט רוב כל עליה ועליה מגבו ברוב עליון שבולב, וכן הביא הרין בשם הראב"ז, אםנס באגדות חיים בשם בעל ההשלה הביא לפסול אפיקו בנפרצו מקצת עליון). ג. לולב שככל עליו הם רק הצד אחד של השדרה (רש"י), לולב DSLICK בחד הוצאת). ד. לולב שעלה שלו עליה מעיקרו ועד ראשו (הרא"ש הביא דברי הרבר שר שלום בביאור לולב DSLICK בחד הוצאת).

צורת העלים של הלולב:

דרך העלים של הלולב להיות שנים שנים ודבוקים מגבן:

מהוודר	בינוי	פסול
א. חוץ מעלה האמצעי, גם אם נחלקו תיומות של שאר העלים של הלולב אך לא ברוב עלים. ב. עליה האמצעי אינו חילק כלל אפילו לא במקצתו (דברי הרם"א, ולדעת הט"ז רק אם נחלק טפח יש להחמיר וכי בלא נראים כתנים כי אם נראים כתנים פסול לדעת הרם"א אך בדעת השוש"ע פשוטות שלא פסול אלא אם כך נעהה ברוב עלי הלולב, אמן הביאור הלהבה הביא הר"ן לפסול עין שם, אבל לחמי אדים אפיקו במשהו). ג. אם יש שני עלים בראש הלולב (שכל אחד מהם אין להחמיר אלא במקצתו ולחמי אדים לדעת זו כפול כרך העלים), יש דעתו שצריך שהיוו דבוקים מכמן (ובקרה, גם יש דוגמת זה, ולענינו קורה כתוב הביבורי יעקב שלא לקחו לכתילה לדעת הרם"א לגביה הדעות בלולב פסול ומזה תקיש לכמה דעות ומזה יהיה כשר).	א. נחלק מקצת העלה האמצעי ובאופן שאין נראה כשתנים (כתוב הגרא"א שאין להחמיר כלל אבל הרמ"א כתוב שלមצווה מן המוחבר יכח לולב שלא נחלק התיומת שלו כלל, כיון שגם המוחבר יכח לולב שלא נחלק התיומת שלו כלל, כיון שגם ברובו מפני הנענווים, ולט"ז נחלק קצת יבוא בסוף להחליך ברובו מפי הנענווים, ולט"ז אין להחמיר אלא במקצתו ומזה תקיש לכמה דעות ומזה יהיה כשר).	א. היו עליו אחד שככל עלה לא היה לו תיומת (רמב"ם לולב DSLICK בחד הווצה כפי שלמד הרא"ש בדבריו, אך לדעת המ"מ בדברי הרמב"ם זהו ניטה התוותה). ב. נחלק כל עלה ברובו, ברוב העלים של הלולב, ודין עליה האמצעי כדי שאור העלים שבולב לדעה זו (שו"ע, ר"פ רמ"ס וראב"ז ובה"ג ורמב"ם). ג. נחלק העלה האמצעי עד השדרה (ולדעת הגרא"א גם אם נחלק ברובו), ואם מסתיים ראש הלולב בשני עליים, כל אחד מהם אם נחלק ברובו פסול לשיטה זו (הרבר שר המגיד הביא שיטה זו בכלל מה שכתב). ד. נחלק אפיקו מkeit של עלה האמצעי באופן שנראים כשתנים (שו"ע סימן הרמ"ה טעיף ז בבראור ההלכה דברי הר"ן, ועיין בדף החומר). ה. עלה העליון אינו כפול מהתחלת בריתתו. ו. שני עלים העליונים נחלקו זה מזה ונძק גם השדרה עד שני הullyim העלيون רואה חילוקם (רש"י). ז. לדעת הגאונים שכללה הלולב בשני עליים ולא היו דבוקים ממש ואפיקו אם לא נחלק השדרה ואינם נראים חילוקם, כי צריך שהיוו דבוקים ממש (מצא ר"י בחשיבות הגאונים). ח. לפירוש אחרון של ר"י שני הullyim העליונים אינם צריכים להיות דבוקים אבל צריכים להיות סמכים זה זהה, ואם נחלק השדרה אפילו אם לא נחלק הullyim ממש מחייב זה בכלל זאת פסול.

ולקחתם לכם ביום הראשון... כפת תמרים... ושמחהם לפני ה' אלקיכם שבעת ימים

צבע הלולב ושיעור היבשות שפוסל:

מהוודר	ביןוני	פסול
א. יש מראה יקרות בין הירקות של הלולב ובין העליון, בהבאה שנגאו במדיניות שאין כשר, שהביאו היבשות לדעת השוער יקרות.	א. לדעת הרמ"א אם כל הירקות של הלולב והלבינו פניו עדיין לולבים מצויים שלא נקרא יבש אלא עד שנפרק בצדIRON (וכתבת אלא עד שנפרק בצדIRON (וכתבת המשנה ברורה בשם החמי אדם שגם הרמ"א רק בא לישב מנהגם אך אין לסמור על שוגם הרמ"א רק בא לישב מנהגם אך אין לסמור על זה אם יש לולב אחר).	א. לולב שיבשו רוב עלייו (או שדרתו עיין משנה ברורה ס"ק כ"ג שכך גם סובר הב"י ורק שכתב שאין מציאות שיבש השידרה ולא העליון, וזה שיטת הרא"ש והטור דברין בעליון ובין בשדרה, אבלabil לריטב"א לולב היבש הוא רך בעליון, ועוד הביאו בריטב"א שיטה שנ마다 בשדרה וועלן יחד, ועיין באות ב שכתבתי שיטת הרא"ד), ושיעור היבשות לדעת השוער ע"ד משכלה מראה יקרות שבו וילבינו פניו (ראב"ד ר"א"ש ריטב"א ר"ז), אבל הרמ"א כתוב שנגאו במדיניות שאין לולבים מצויים שלא נקרא יבש אלא עד שנפרק בצדIRON (תוספות, וכתוב המשנה ברורה בשם החמי אדם שגם הרמ"א רק בא לישב מנהגם אך אין לסמור על הרא"ד יבש הוא רך בשידרה וגם בעלה עליון).
ב. כתוב הרא"ד שאם יבש העלה העליון, פסול (משנ"ב ס"ק כ"ב ובשער הציון, ולדעת הרא"ד יבש הוא רך בשידרה וגם בעלה עליון).		

קטימה בראש הלולב:

מהוודר	ביןוני	פסול
א. לא נקטם עליה האמצאי, ונקטמו שני עליים שאנו נקטמו רך במיוטן (ועיין בバイור הלכה ד"ה רב מספר עליים אחרים שמעל לshedra, ופשוט העליון).	א. לא נקטם לא עליה האמצאי, ונקטמו שני עליים שאנו ממספר עליים שאנו משלל לshedra, ופשוט העליון.	א. לדעת השולחן ערוץ, נקטם וראשו פסול הינו רוב מספר העליים העליונים שגבויים מן השדרה (כנ"פ רישו הב"ח הט"ז הג"א וכן משמע מהלבוש, ובט"ז וכבר"א מוכח שאין יתרון עליה האמצאי בעניין זה, עייןバイור הלכה שיש אומרים שלא נחלקו השוער והרמ"א).
ב. לדעת הרמ"א אם נקטם עליה העליון גם כן פסול (הרמ"ד והר"ז), אבל אם אין אחר, יכול לברך עליון.	ב. נקטם רק עליה האמצאי אבל לא שאר עליון שגבויים מן השדרה ובאופן שיש שלשה עליון נקטם כלל.	
ג. לשיעור הקטימה עיין בバイור הלכה דיבור המתחיל רב העליון.		

כפיפה בראש הלולב:

מהוודר	ביןוני	פסול
א. לדעת הרא"ש אם נכפף רק חלק עליון של ראש הלולב, כתוב שאוהב אני לצאת בו שאין הulin נחלקין ותימתו קיימת, ורק אם עליה העליון לבדו הוא שכפוף (כתוב הלבוש דוקא כשהעה העליון בלבד הוא כפוף אבל אם כולם או רובו הרי זה פסול, ודעת הט"ז שאין חלק בזה, והמשנה ברורה הביא דברי השער תשובה לפסוק בדברי הלבוש) ויש מדקדקים שההידור הוא שלא יהיה כפוף כלל.	א. אם נכפפו רוב העליים שבראש הלולב (רק חלק עליון שלהם) כיון שכמה הנטייה לאחרורי הוא בכפיפה ממש, פסול.	א. אם שידרת הלולב כפוף לפניו, או שנוטה לצדדים, ואם יש לו נטייה לאחרורי כדרך הלולבן כשר, אך אם מחלוקת בדבר עיין שער כיופים ממש, יש תשובה ומהנה ברורה יש פסולין ויש מכשירין.
ב. אם העליים העליונים כפופים לא רק בראשן אלא עליה העליון בלבד הוא כפוף אבל אם כולם או רובו הרי זה פסול, ודעת הט"ז שאין חלק בזה, והמשנה ברורה הביא דברי השער תשובה לפסוק בדברי הלבוש) ויש מדקדקים שההידור הוא שלא יהיה כפוף כלל.		

סיכום כללי על פי האמור לעיל - לולב מהוודר (ולא חילקתי בין השיטות אלא כלולים יחד וכך יש אופנים אחרים שגם מהוודר):

- העלים של הלולב יהיו שוכבים אחד על השוני צמוד לשדרה של הלולב, גם אם אינם דבוקים יחד, העיקר שייחו שוכבים אחד על השוני בלי אויר ביניהם, ולא מעכב או ממנה בהידור מה שבזמן הנגעו הם מתפרקדים מהשדרה על ידי התנועה, וכל זה די ברוב העליים של הלולב. ולגביו שני עליים עלيونים שבראש הלולב יש שיטות שמצריכים שייחו דבוקים ממש.
- שלא יחולקו תיומות (כל עליה מורכב ממשני עליים ומוחברים מגבים וזה נקרא תיומה) של רוב העליים של הלולב, ושהעה האמצאי לא יחולק כלל.
- עליה האמצאי איינו חלוק כלל אפילו לא במקרה.
- אם יש שני עליים בראש הלולב (שבכל אחד מהם כפול דרך העליים), יש דעתות שצריך שייחו דבוקים ממש (ובקרה, גם יש דוגמת זה, ולענין קורה כתוב הביכורי יעקב שלא לחתנו לכתחילה לדעת הרמ"א בסימן תרנ"א שצרכיך כסוס, אבל להב"י הוא הידור, ויש שכתבו שלהרמ"א יסיר הקורה מן השאר חרץ מבשני עליים עליונים), ויש דעתות שלא צריך שייחו דבוקים ממש אך שלא יהיו נראים כפירות.
- יהיה מראה יקרות בין בשדרה של הלולב ובין בעליון.
- ולא נקטם לא עליה האמצאי, ולא רוב מספר עליים אחרים שדרה, ופשוט שעדייף יותר שלא יהיה נקטם כלל.
- לדעתי הרא"ש אם נכפף רק חלק עליון של ראש הלולב, כתוב שאוהב אני לצאת בו שאין הulin נחלקין ותימתו קיימת, ורק אם עליה העליון לבדו הוא שכפוף, ויש מדקדקים שההידור הוא שלא יהיה כפוף כלל.

פסול	בינוני	מהוודר
א. היביא בשולחן ערוך בתחלת הסימן, אמנים בסעיף י' הביא שיש פולני, וכתב ברם"א שטוב להחמיר בנקטם ראשו, ובאיור בנקטם דהינו שלא בפסקים דהינו שלא עלתה תמורה במקום הקטימה, אבל אם עלתה כשר גם לדעה זו, ועיין בבי' לענין נקטם בי"ט או אפילו בערבית י"ט ועלתה בו תמורה בי"ט, ועיין בבי' לענין נקטם בסימן והקודם ד"ה פולן, וכן עיין בשער הציון אות ל"ב שציריך שעלים העליונים יהופו על הקטימה שלא תאה נראית), ואפיילו נקטם ראשו בכל שלושת בדי הדס (משנ"ב ס"ק כ"ח ובשער הציון), אך נקטם ציריך שלושת עליים העליונים יכסו על הקטימה (שער הציון אות ל"ב).	א. חודש שנקטם ראשו דהינו שנקטם אפילו העץ בראשו, כשר (רmb"ט והביאו השולחן ערוך יש פולני במקומות שאפשר לאחר, ודרכי היש פולני והרמ"א הם דוקא אם לא עלתה תמורה במקום הקטימה, אבל אם עלתה כשר גם לדעה זו, ועיין בבי' לענין נקטם בי"ט או אפילו בערבית י"ט ועלתה בו תמורה בי"ט, ועיין בבי' לענין נקטם בסימן והקודם ד"ה פולן, ואם עלתה כשר גם לדעה זו, ועיין בבי' לענין נקטם בהמשך תמורה ביר"ט, וכאן רשותי זאת כהידור הינו נקטם בי"ט או אפיילו בערבית י"ט ועלתה בו תמורה ביר"ט, וכאן רשותי זאת כהידור הינו שלא נפסל גם לדעות המחרמיין).	

יבש:

פסול	בינוני	מהוודר
א. יש פולני ביבש ראשו (יש וביכורי יעקב, ושלא כדורי היב"ח ראה מה שהבאתי דבריו בפסול, וראה ביאור הלכה ד"ה במקומות), אמנים כתוב בשולחן ערוך שיש פולני.ומי שמייקל בזה במקומות דלית לייה אחר אין למחות בידו (ביאור הלכה ד"ה במקומות).	א. שולחן ערוך: יבש ראשו כשר (ב"י, נחת צבי אליה רבה מדברי הראב"ד בגדי ישע ונחת צבי אליה רבה מדברי הראב"ד בגדי ישע והלכתיו, אך נשאר במשנה ברורה אותו לד".)	
ב. יבש ראשו לדעת המכשירין הינו אפיילו ביבשו העליון (ביאור הלכה), ולදעת הפולני נחלקו אם גם ביבש עצו ולא העליום אף פולן, לדעת הפרי מגדים פולן, ולදעת הביכורי יעקב לא שייך פולן בعزيز (משנה ברורה אות כ).	ב. יבש רוכב עליון, אך נשאר (שלשה עליים יש בכל קון) אחד בכל אחד משלשת בדי הדס אפיילו לא בראשו, שלא יבש, כשר (דעת הרא"ש שאין ציריך בראשו דוקא), כן אחד כל אחד משלשת בדי הדס שלא יבש, כשר (ולදעת הרא"ש אפיילו נשאר בשרו מקום הדס).	
ג. יבש, הינו כשילבינו פניהם (אר בשת הדחק אפיילו אם נשאר קון אחד שלא יבש רק בדי הדס מדברי היב"ח). אם לא הלבינו פניהם אפיילו אם נפרק בצפורה, כשר, וראה מה שכתבתי בפנויו.	ג. יבש רוכב עליון, אך נשאר קון אחד שלא יבש רק בדי הדס מדברי היב"ח. ובשת הדחק אפיילו אם נשאר קון אחד שלא יבש רק בדי הדס משנה ברורה אות כ"ב).	
ד. יבש שיש שלוש קניין באופן זה (הוא דעת הרא"ש, אמנים דעת הרא"ש בזוה להקשר רק אם יש בך שלשה קניין שככל אחד העלה הלה שמורכב על שניים הוא לה, והוא המשנ"ב באוט כ"ד שתמזה האחרונים שלא הזיכר המחבר דבר זה, ויש שלמדו בראש גופה שא"צ שלש).	ד. יש מפרשים שהובא בשולחן ערוך, אפיילו אם מהשלשה שבחד קינה נשאר רק אחד שכבתבי בפנויו).	
ה. אם אוטם עליים שלא יבשו הם כמושין, יש פולני ויש מכשירין, וביום ראשון ראיו כן אחד שלא יבש בשאר הדס).	ה. לגבי שיעור היבשות ראה בפסול אות ג, לענין ממשן"ב את רשותי אוטה.	

הדים שיש בו ענבים:

פסול	בינוני	מהוודר
א. ענביו מרובות מעליו, אם הענבים צבעם צהוב או כחול הכתות תמורים מצדד להחמיר, ובפרי הענבים אדומים או שחורים, מגדים מסתפק (משנ"ב אות ו, אבל אם מיעטן אפיילו לאחר שאגדן עם הלולב, כשר).	א. ענביו מרובות מעליו, אם הענבים ירוקים, כשר.	
ב. יש מכשירים בשאר הימים גם באדומות וחוורות (אם נטה להשו"ע פולן גם בשאר הימים כן פולן (אבל אם מיעטן אפיילו כתב בסעיף יא, וכבר דנו בדברי הרמ"א ממה שכתב בתרמו"ו סעיף ב' שבו שאר הימים כשר, לאחר שאגדן עם הלולב, שכבת בתרמו"ט, ובשולחן ערוך שפסל בסעיף י"א גם בדבריו דנו שהרי הוא מכשיר שאר הימים כשר) (לדעתי השו"ע פולן גם בשאר הימים עיין בסעיף י"א, ולאחר שאגדן עם הלולב, בפסול דהדר, ובשער הציון אות ד כתב שענבים הוא פולן בהדר, ועיין ביאור הלכה ד"ה נוטלו)).	ב. אם היי אדומות שחוורות או כחולות, אם מיעטן אפיילו בשאר הימים כשר, אם שאגדן עם הלולב, בפסול דהדר, ובשער הציון אות ד כתב שענבים הוא פולן בהדר, ועיין ביאור הלכה ד"ה נוטלו).	

ולקחתם לכם ביום הראשון.... וענף עץ עבת.... ושמחתם לפני ה' אלקיכם שבעת ימים

ענף עץ עבות:

פסול	בינוני	מהוחר
א. אם היו רק שני עליים בגבעול אחד והעללה השליishi למעלה מהם, פסול להכשיר (אמנם במשנ"ב אות ט"ו הביא מהאחרונים שפקפכו על מעלה, וגם אם יש רק שניים בכל קן, זה מאד).	א. הדס עלייו חופין את עצו, שלשה עליים או יותר בגבעול אחד ואם היו שניים והשלישי למעלה מהם הרמ"א דחק לקיים המנהג לשערן כ"ו הביא בשם החזו"א שאם העוקצים של העלים נפגים בכו (עיגול) ישר ביניים שפיר נקרא ממשולש, ובשולחן עורך הרבה כתוב שאין צריכים לצאת מעוקץ אחד אלא רק שייהו סמכים זה לזה בעיגול).	א. הדס עלייו חופין את עצו, שלשה עליים או יותר בגבעול אחד יותר בגבעול אחד (ההקלות יעקב בסוכה סיימון כ"ו הביא בשם החזו"א שאם העוקצים של העלים נפגים בכו (עיגול) ישר ביניים שפיר נקרא ממשולש, ובשולחן עורך הרבה הרבה כתוב שאין צריכים לצאת מעוקץ אחד אלא רק שייהו סמכים זה לזה בעיגול).
ב. היו שלשה בכל קן, ונשרו אפיקלו בכל הדס באופן שככל קן נשארו רק שניים, הסכימו כמה אחרונים להכשיר (משנ"ב אות י"ז, ועודין ביאור הלכה ד"ה ולעיכובה לגבי אם נשרו עלייו ונשאר ברורה הביא אחרונים שפקפכו מאוד על זה וככתב שהרמ"א דחק רק לקיים רובו, אם לדעה זו מהני שנשארו שנים רק ברובו כששאר הדס כתוב דוקא בשנים ואחד למעלה אבל בשנים על גבי שנים לא, עיין ביאור הלכה ד"ה הויאל).	ב. היו שלשה כל העלים שערן הדס נוטין לצדדים אם כשר או לא פשוטות שכשר(הביבורי יעקב והחزو"א כתבו שהוא כשר).	ב. מצוחה בעין כל שיעור אורך הדס שהיה עבותה הינו אפיקלו אם נשרו כל העליון בחמשה גודלן, ונותרו שבעה גודלן עבותה, כשר.
ג. נחלקו הפסיקים כשאין ראשו של עלה זה מגיע לעיקרו של עלה שמעליו, יש מカリין ויש פולסין.	ג. היו יותר משלשה בקן אחד (כגון שהיה בעה) ונשרו אפיקלו רובו, כל שנשאר שלשה בקן, פסול.	ג. היו יותר משלשה בקן אחד (כגון שהיה בעה) ונשרו אפיקלו רובו, כל שנשאר שלשה בקן, כשר.
ד. היו יותר משלשה בקן אחד (כגון שהיו שבעה) ונשרו רובו, אם נשארו רק שניים בקן, פסול.		

סיכום כללי על פי האמור לעיל - להדס מהוחר (ולא חילקתי בין השיטות אלא כוללים יחד וכך יש אופנים אחרים שגם מהוחר):

- א. עליו של הדס יהיו חופין את עצו, שלשה עליים או יותר בגבעול אחד.
- ב. כל שיעור אורך הדס יהיה עבותה הינו י"ב גודלן.
- ג. השעלים בכל קן יגיעו לפחות לעיקרם של העלים שמעליהם.
- ד. יותר טוב שגם האעלים אכן מגיעים לעיקרם של העלים שמעליהם, טוב שלא יהיו העלים שוכבים לצדדים אלא ממש עולמים צמודים לעצם לפנייהם (אמנם החזו"א איש כתב שאין בזה מגרעת אם שוכב לצדדים).
- ה. שלא יהיו בו ענבים ברובו גם לא בצעע צהוב או כחול (אבל יroke אין משנה).

דיני ערבה סיימון תרמ"ז

ערבה:

פסול	בינוני	מהוחר
א. ערבה שיבשה או שנשרו רוב עליה או שנקטם ראשיה פטולה (נקטם ראשיה הינו העץ אבל בעלים אין נקרו נקטם, ולגבי נשרו רוב עליה נחלקו הפסיקים אם כשר בשאר הימים).	א. כמושה או שנשרו קצת עלייה כשרה (מגן אברהם כתוב משמע שלכתתילה אין כדי ליקח אותה, אמן והאליה רבה מכשיר אף לכתתילה אין נクトם).	א. כמושה או שנשרו קצת עלייה כשרה (האליה רבה מכשיר אף לכתתילה, אמן המגן אברהם כתוב דמשמע שלכתתילה אין כדי ליקח אותה, וכtablet המשנה ברורה כיון שעירובות מציאות טוב להדר לכתתילה גם בזה).
ב. הטור כתוב שלכתתילה יחוור אחר ערבה הגדרה על המים (אמנם בשם הרא"ש והרמב"ם כתוב שאין צריך אלא אף הגדלה בהרים, והת"ז כתוב שעידיף לקחת שאינה גדרה על המים כדי להורות גדרה על המים (אמנם בשם הרא"ש והרמב"ם כתוב שאף הגדלה בהרים שיאים בראש הערבה אינם מצלים על כל קולו במגן אברהם שיש להחמיר כמותו כי ערבות מציאות).	ב. הטור כתוב שלכתתילה יחוור אחר ערבה הגדרה על המים (אמנם בשם הרא"ש והרמב"ם כתוב שאף הגדלה בהרים שיאים בראש הערבה אינם מצלים על כל קולו במגן אברהם).	ב. הטור כתוב שלכתתילה יחוור אחר ערבה הגדרה על המים (אמנם בשם הרא"ש והרמב"ם כתוב שאף הגדלה בהרים).
ג. עליים לחים בראש הערבה אינם מצלים על כל קולו (לדעת הרא"ד מציג), וכן ביבש ראשו אינו פסול אלא ביבש רובו (אמנם הלבוש כתוב שפסול).	ג. עליים לחים בראש הערבה אינם מצלים על כל קולו (לדעת הרא"ד מציג), וכן ביבש ראשו אינו פסול אלא ביבש רובו (אמנם הלבוש כתוב שפסול).	ג. עליים לחים בראש הערבה אינם מצלים על כל קולו (לדעת הרא"ד מציג), וכן ביבש ראשו אינו פסול אלא ביבש רובו (אמנם הלבוש כתוב שפסול).

סיכום כללי - לערבה מהוחרת (ולא חילקתי בין השיטות אלא כוללים יחד וכך יש אופנים אחרים שגם מהוחר):

- א. לא תהיה כמושה, אף שמדוברה כשרה.
- ב. כל עלייה יהיו קיימים, אף שגם נשרו קצת עלייה כשרה.
- ג. לכתתילה יחוור אחר ערבה הגדלה על המים, ויש שחלקו שאין לחושש לוזה.

ולקחתם לכם ביום הראשון.... וערבי נחל... ושמחהתם לפניהם אלקיים שבעת ימים